

Сутринта на 19-й Февруарий, едно множество отъ стотини хиляди съ едно благоговѣйно чувство, прѣдъ величието на праздненството, събрано прѣдъ жилището на Царя-Освободителя въ Петроградъ— зимния дворецъ, подъ звуковетъ на мелодичната музика, изпѣха химна: „Боже царя храни“. Екотътъ на оглушителната сърдечна „ура“, съчетанъ съ топовнитъ гърмежи, бѣ вѣстителъ далечъ, задъ прѣдѣлитъ на необятната славянска Русия, че тоя день е знамение за славянското единство, въ името на любовта къмъ бѣлжния, олицетворена въ величитъ дѣла на Царя-Освободителя Александръ II.

Царътъ съ семейството си, придруженъ и отъ Българския Владѣтель Князь Александъръ, трогнатъ отъ душевнитъ привѣтствия, появилъ се на балкона на своето жилище, просълзенъ, благодарилъ на стохилидното множество народъ. Въ сѣщия тоя день, слѣдъ пладнѣ, Царътъ-Освободитель приелъ въ лицето на Княза Александра привѣтствието на българския народъ. Той разгледалъ съ особено внимание изрядно изложенитъ подаръци въ единъ отъ салонитъ на двореца, поднесени Му отъ българския народъ. Тъкмо въ тоя моментъ Князътъ на освободената отъ Него България, въ българска униформа, украсенъ съ знаковетъ на българския Воененъ Орденъ отъ името на българския народъ привѣтствувалъ е Царя-Освободителя съ слѣдното бѣлжжито по своето чистосърдечие слово:

„Ваше Величество,

Смѣтамъ се крайно честитъ, дѣто въ този тържественъ день, въ който цѣла Русия празнува двацѣтъ и петъ годишнина на славното царуване